

Zpravodaj

Choustníková Hradiště

Září 2018

Ve zpravodaji najdete:

Zprávy z Obecního úřadu Choustníkovo Hradiště	1
<i>Nový pomocník na údržbu trávníků</i>	<i>1</i>
<i>Studie přeložky komunikace</i>	<i>1</i>
<i>Obec žádala o dotaci pro hasiče</i>	<i>3</i>
<i>Třídění bioodpadu</i>	<i>3</i>
<i>Za čistší a bezpečnější obec</i>	<i>4</i>
<i>Rekonstrukce mateřské školky</i>	<i>4</i>
<i>Asanace plochy za hřištěm</i>	<i>4</i>
Svaz žen Choustníkovo Hradiště	5
Nohejbalový turnaj	5
Není hasič jako hasič aneb rozdíl mezi SDH a JSDH	6
SDH Choustníkovo Hradiště Vás informuje	7
Kroužek rybářů Choustníkovo Hradiště	9
Zdravice ke 40. výročí otevření nové Mateřské školy v Choustníkově Hradišti	10
Z historie Mateřské školy Choustníkovo Hradiště	11
Poděkování	12
Rozloučení s prázdninami a oslava výročí mateřské školky	13
Informace ke komunálním volbám 2018	14
Kam se poděli všichni občané Choustníkově Hradiště?	15
Alternativa pro Hradiště	16
Sdružení nezávislých kandidátů Hradiště	18
Zamyšlení nad rokem 1918	19
Rumburská vzpoura	21
Pro zvědavé pověst vztahující se k Choustníkovu Hradišti	22
Připravované akce v Choustníkově Hradišti	24
Kulturní akce na Královéhradecku	25

Vážení spoluobčané,

držíte v rukou další vydání našeho obecního zpravodaje.

V následujících člancích se dozvíte o dění v obci za poslední období, připomeneme si 100. výročí vzniku naší republiky a Rumburské vzpoury v roce 1918, možná přivítáte pověst o naší obci, získáte bližší informace o 40. výročí mateřské školy, také se můžete podívat na výčet akcí v blízké budoucnosti a seznámíte se s činnostmi našich organizací. Uveřejňujeme osobní příspěvky našich občanů a jsme rádi, že zpravodaj vychází právě s příspěvky od Vás, kteří část svého času věnujete nejen samotným aktivitám v obci, ale také o nich napíšete článek.

Všem příspěvovatelům mnohokrát děkujeme.

Věřím, že si každý z Vás při čtení zpravodaje najde něco, co ho zaujme a třeba i potěší. Letošním podzimem končí další volební období obce. Jménem svým i rady obce děkuji všem těm, kteří jakoukoliv přínosnou práci, pomocí, radou, přiložili ruce k dílu.

Přeji Vám všem pěkné dny.

Zbyněk Šmíd

Zprávy z Obecního úřadu Choustníkovo Hradiště

Nový pomocník na údržbu trávníků

Obec již dva roky plánovala pořízení traktůrku na sekání travnatých ploch v naší obci. Stávající technika na vše nestačí, proto po cenové kalkulaci a ekonomické rozvaze celkové údržby zeleně v obci, byla zakoupena sekačka značky KUBOTA.

Traktorová sekačka je určena pro profesionální sečení. Spojení hydrostatické převodovky a silnějšího diesellového motoru Kubota o výkonu 23 HP zaručuje vynikající výkon. Pohon dvounožového, mezinápravového žacího ústrojí se záběrem 122 cm a pohon mezi noži sečení je provedený klikovými hřídelemi, nikoliv klínovými řemeny. Sběrný koš je možné hydraulicky zvednout a vysypávat z výšky až 1930 mm. Tato funkce byla jedním z dílčích parametrů, protože nyní bude obsluha sama schopna vysypat velký koš do kontejneru.

Zároveň obecní úřad vyzývá zájemce, kteří by měli zájem s touto sekačkou pracovat, aby se přihlásili na OÚ.

Studie přeložky komunikace

Navštívili nás zástupci ŘSD, pan senátor Ing. Jan Sobotka, pan místostarosta Dvora Králové n./L., Ing. Jan Helbich a projektanti, kteří mají na starost projekt dálnice ze SUDOP PRAHA. V kulturním sále obecního domu č.p. 79 proběhla debata ohledně dálnice u naší obce. Výsledkem jednání bylo:

- 1) O možnostech napojení města Dvora Králové na MÚK Choustníkovo Hradiště se bude dále jednat.
- 2) Obec akceptuje navržené trasování dálnice.

3) Obec požaduje nad rámec výsledků akustické studie propojení protihlukové stěny v km 119,980 – 120,160. Akustická studie se aktualizuje v každém dalším stupni projektové dokumentace. V případě potřeby bude protihluková stěna propojena.

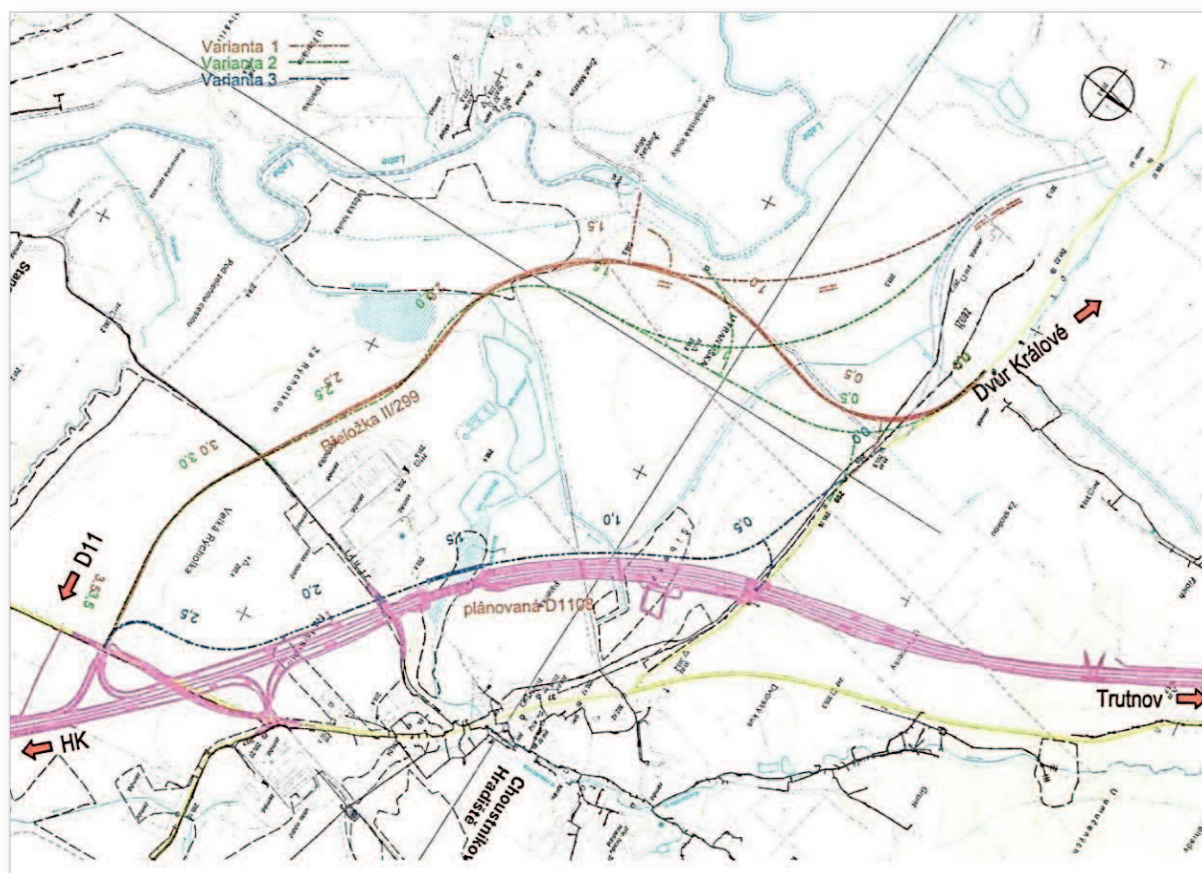
Dne 19.7.2018 přivezl p. Petr Hušek z ŘSD ČR Správy Hradec Králové studii přeložky komunikace ze Zboží na budoucí mimoúrovňovou křižovatku za Rýcholou. Přeložka silnice má za úkol převedení tranzitní dopravy – vozidel sjíždějících či najíždějících z / na dálnici ve směru Dvůr Králové nad Labem z průtahu obcí na navrhovanou přeložku. Studie počítá se třemi variantami přeložky.

První a druhá varianta vychází u Zboží ze současné silnice II/299 anebo z plánovaného obchvatu obce Zboží. Dále pokračuje jedna varianta kolem sochy sv. Františka Xaverského pod Ježkův rybník. Druhá varianta jde více od sochy směrem do pole. Obě varianty se potkávají právě pod Ježkovým rybníkem a pokračují nad Rýcholou k mimoúrovňové křižovatce na dálnici.

Třetí varianta je souběžná s komunikací od Zboží do Choustníkov Hradiště. U kapličky pod Orechovkou se přibližuje k dálnici a vede s ní souběžně až k mimoúrovňové křižovatce na dálnici.

Celkovým posouzením studie lze jednoznačně konstatovat, že realizaci přeložky v jakékoliv variantě by došlo ke snížení silničního provozu, a naopak zvýšení bezpečnosti na průtahu obcí. Vznikl by tak vlastně obchvat obce. Studie hodnotí každou variantu zvlášť. Varianta jedna a dvě jsou lepší tím, že nebude potřeba vybudovat další most a pak se o něho v budoucnu starat. Varianta tři by se budovala podél, již stávající liniové stavby dálnice. Její výhodou je menší zábor zemědělské půdy.

Pokud by Vás zajímala přesnější data či podrobnosti, je možnost nahlédnout do studie na obecním úřadě. Mapové zobrazení je pod článkem.

Mapové zobrazení variant přeložky

Obec žádala o dotaci pro hasiče

Obec žádala o účelovou neinvestiční dotaci na výdaje jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí poskytovanou obcím prostřednictvím krajů a hl. m. Prahy z rozpočtu MV-GŘ HZS ČR. Účel žádosti o dotaci byl:

- A) Odborná příprava
- B) Výdaje za uskutečněný zásah jednotky SDH obce mimo územní obvod jejího zřizovatele na výzvu územně příslušného operačního a informačního střediska HZS kraje
- C) Vybavení a opravy neinvestiční povahy

Obec investovala celkem 155.367,-Kč. Pořizovala se výstroj a výzbroj pro hasiče např: Přilba Kalizsz Vulkan 4x, Zásahový komplet FR2 Fire snake Oliver 4x či Majáková sestava Holomý. Dále se uplatnily náklady na zásah obce mimo územní obvod jejího zřizovatele. Nyní se bude rozhodovat, kolik vynaložených financí bude zpětně obci proplaceno.

Třídění bioodpadu

Vážení spoluobčané, o třídění odpadu a o tom, jak je tato činnost důležitá, se píše dlouhosáhlé články snad všude. Víím, že občané v Choustníkove Hradišti vědí, jak správně odpad třídit. Problém však někdy nastává s bioodpadem. Před prodejnou paní Drškové je umístěn jeden kontejner na bioodpad, konkrétně na trávu, která se pak odváží do kompostárny. Větve stromů a keřů by měly končit za sportovním hřištěm na deponii. To je teorie, která v praxi nefunguje! Do jednoho kontejneru se vhazuje jak tráva, tak dřevitý materiál. Protože kompostárna tuto směs neumí zpracovat (nemá drtič), odmítá nám tuto směs odebírat. Nemáme zatím tedy jinou možnost, než veškerý obsah vyvést za hřiště. Předpokládám, že se všichni shodneme na tom, že toto řešení je poněkud nešťastné. Není to pěkný pohled a už vůbec to nereprezentuje naši obec z pohledu návštěvníků různých akcí na hřišti.

Rada obce se proto rozhodla řešit tuto situaci zakoupením druhého kontejneru. Poté bude k dispozici jak kontejner na trávu, tak i na větve. Rád bych Vás poprosil o respektování tohoto rozdělení biomateriálu, aby bylo vše využito s největším možným prospěchem. Závěrem bych si Vám dovilil poděkovat za dobré třídění plastů, kartonů a papíru v naší obci.

Termíny svozů tříděného odpadu v r.2018

Září	13., 27.
Říjen	11., 25.
Listopad	8., 22.
Prosinec	6., 20.

Termíny svozů komunálního odpadu v r. 2018

Září	6., 20.
Říjen	4., 11., 18., 25.
Listopad	1., 8., 15., 22., 29.
Prosinec	6., 13., 20., 27.

Zbývajících platby v roce 2018

Do konce října – druhá polovina místního poplatku za odpady 320 Kč.

Do konce prosince – druhá polovina vodného za 2. pololetí roku 2018

Ne všichni jsou při úhradě těchto poplatků dochvilní, a proto zvláště děkuji těm, kteří tuto povinnost plní včas.

Za čistší a bezpečnější obec

V poslední době jsme svědci stále častějšího porušování obecní vyhlášky o pohybu psů po obci. Nejen, že stále více psů volně pobíhá po obci a znečišťují veřejné prostranství, daleko více alarmující je, že tak činí i v doprovodu svých majitelů. Dokonce i na takových místech jako je dětské hřiště ve středu obce, kam je vstup psů zakázán. Podle stížností občanů, ani členové zastupitelstva zřejmě nevědí, že po svém čtyřnohém miláčkovi by měli podle této vyhlášky exkrementy uklízet. Proto žádáme chovatele, aby brali ohled i na ostatní občany naší obce. Zároveň děkujeme slušným občanům, kteří již takto činí.

Rekonstrukce mateřské školky

Jak již bylo sděleno na zastupitelstvu obce, dotace na opravu školky nebyly krajským úřadem pro naši obec schváleny. Všeobecně při žádosti o dotace, hlavně od státu, je vyžadována určitá připravenost spočívající většinou ve vyhotovení minimálně projektové dokumentace a často i stavebního povolení. Proto rada obce nechává vypracovat projekt na opravu mateřské školy. Tím se zajistí možnost rychlého požádání o nově vypsanou dotaci.

Asanace plochy za hřištěm

Již delší dobu byl okraj hřiště a zejména prostor za ním využíván pro ukládání výkopků a zeminy z převážně obecních akcí. Tento stav dosáhl takových rozměrů, že již nebylo možno plnohodnotně využívat značnou část pozemku. Rada obce proto pověřila místostarosty řešením této situace. Během několika dní se tento prostor podařilo vyčistit a urovnat.

Upozorňujeme, že tato plocha neslouží ke skládce stavební sutě či jiného odpadu, jak se někteří občané domnívají, a takovou činnost bude obec postihovat.

Zprávy z obce pro Vás napsali: Jan Vogl a Zbyněk Šmíd

Svaz žen Choustníkovo Hradiště

Základní organizace svazu žen Choustníkovo Hradiště se skládá z 16 žen. Naše organizace je nezisková, finance získáváme z členských příspěvků, sponzorských darů od obecního úřadu a jiných. Scházíme se pravidelně za čtvrt roku na členských schůzích, kde plánujeme činnost na další čtvrtletí a zároveň zhodnotíme to uplynulé. Vedeme kroniku a album s fotografiemi z našich akcí. Pokud by měl někdo zájem nahlédnout do kroniky, kterou má na starosti naše nová členka Maruška Rausová a grafickou úpravu a obrázky zajišťuje Květuška Macháčková, je to možné a budeme rády.

Tímto zveme ženy, které by se chtěly stát novými členkami svazu žen, přijďte mezi nás rády vás přivítáme. Úzce spolupracujeme s krajskou radou Českého svazu žen královéhradeckého kraje, udržujeme přátelství se svazem žen z Třebihoště a ženami z Hradce Králové (Pouchov).

V letošním roce jsme zahájily naši činnost brigádou úklidu rybářské kabiny v Gruntu, kterou můžeme používat při našich setkáních. Dále jsme se zúčastnily jarního úklidu hřbitova 02.05.2018 a 13.06.2018. 09.06.2018 jsme se zúčastnily brigády na dětském hřišti na návsi. Tyto naše akce nejsou jediné, pomáháme i při různých kulturních událostech v naší obci, jako jsou akce dětské dny, pálení čarodějnic, ukončení prázdnin a jiné. Naším cílem je být součástí naší obce a být v dobré spolupráci s obecním úřadem a dalšími složkami. Rády bychom uspořádaly další kulturní akce, avšak toto je možné pouze za finanční podpory obecního úřadu. Šlo by například o návštěvy divadel, tematické výlety (herní parky, výstavy, hrady a zámky a tajné výlety). Věříme, že s nově zvoleným zastupitelstvem bude dobrá spolupráce, na kterou se těšíme.

Za organizaci svazu žen Choustníkovo Hradiště napsala:

Marie Blažková a Jana Klevcovová

Nohejbalový turnaj

Dne 25.8. proběhl na našich hřištích za bývalou poštou turnaj v nohejbale. Turnaj, co se týče kvality, byl na vysoké úrovni. Přijelo několik týmů, které tu byly poprvé a byly velice spokojeny s obsluhou, se zázemím a vůbec s celou organizací turnaje o čemž svědčí i to, že skoro všechny týmy vydržely až do vyhlášení výsledků. Díky našim sponzorům jsme dokázali obdarovat všechna družstva. Sponzorům musíme zvlášť poděkovat, jmenovat je nebudu, oni vědí, takže ještě jednou, DĚKUJI!!! Zúčastnilo se 15 týmů, vyhrály tzv. KOPAČKY, na 2. místě byl BOŽKOV a místo 3. obsadily VLČKOVICE.

Po celý den vše klapalo jak mělo a to také díky počasí, které se nad námi slitovalo, nepršelo a i proto frekvence lidí byla velká a návštěvnost dosahovala více jak 300 lidí. Večer od 19.hod. byla zábava, na kterou přišlo zhruba 15 lidí i s námi, organizátory, kterým musím poděkovat za to, že tu těch 17.hodin vydrželi a starali se o dobro všech, kteří přišli. No co, děkuji i těm, co nepřišli. Bylo více místa na tancování... Tak na jaře zase..., možná.

Hudok Jiří
předseda VSK

Není hasič jako hasič aneb rozdíl mezi SDH a JSDH

Drtivá většina obyvatel neví rozdíl mezi SDH a JSDHO. Tímto článkem bych rád stručně vysvětlil, jak velký je v těchto dvou organizacích rozdíl!

SDH – SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

SDH je organizační článek Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, které také významnou měrou spolupracuje s obcemi v oblasti požární ochrany a při zabezpečení činnosti jednotek SDH obcí. SDH pracuje s mládeží, velkou měrou se podílí na společenském, kulturním i sportovním dění dané obce. **NA VŠECHEN PROVOZ SI MUSÍ VYDĚLAT SAMO!**

Třeba jako u nás pořádáním zábav, sběrem železného šrotu, pořádáním různých akcí (např. Summer párty apod.). Finančně částečně pomáhá i sama obec. Sponzorské dary také pomáhají sboru k jeho udržení. V čele SDH stojí starosta sboru, výkonným orgánem je výkonný výbor sboru a hlavním orgánem valná hromada, kterou tvoří členové sboru. SDH je tedy organizace stejně jako zahrádkáři, včelaři, Sokol apod.

Členem může být fyzická nebo právnická osoba, která vyjádří vůli být vázána stanovami SH ČMS, vnitřními předpisy a souhlasí se zpracováváním a zveřejňováním svých osobních údajů dle zákona 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů. Na základě přijetí písemné, vlastnoručně, u mladých hasičů zákonným zástupcem, podepsané přihlášky, schválené výborem sboru vzniká členství v SDH.

JSDH – JEDNOTKA SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

Naopak, Jednotka Sboru dobrovolných hasičů (dále jen jednotka nebo JSDH) je skupina hasičů, kteří vyjíždějí k požáru či jiné mimořádné události. A zde se pomalu dostáváme k rozdílu mezi SDH a JSDH. Jednotku zřizuje obec, tedy členové jednotky jsou v pracovněprávním vztahu s obcí a obec pořizuje technické vybavení, hasiče posílá na odborná školení a celkově zajišťuje akceschopnost jednotky. Každá jednotka je dále zařazena do určité kategorie, podle rozsahu působnosti, vybavenosti, dojezdů atd... Jednotka obce Choustníkova Hradiště je zařazena do kategorie JPO V/2, což znamená, že jednotka musí vyjet k místu události do 10-ti minut od vyhlášení poplachu. Členem JSDH se může stát fyzická osoba starší 18ti let splňující zdravotní a odbornou způsobilost. Členy JSDH volí velitel jednotky.

!!!Člen SDH nemusí být člen JSDH a naopak – člen JSDH nemusí být členem SDH!!! V naší obci sbor s jednotkou úzce spolupracují, jelikož jsou všichni členové výjezdové jednotky i členy sboru, někteří členové jsou členy výkonného výboru SDH.

Za JSDH Hloušek Petr, velitel

SDH Choustníkovo Hradiště Vás informuje

Letošní rok jsme soutěžit začali proti rokům předcházejícím o něco později, vynechali jsme halový pětiboj v Teplicích nad Metují, který se koná v lednu, i některé uzlovky.

Na šedesátkách v Jablonci nad Nisou, kam jezdíme sbírat zkušenosti mezi ty nejlepší v republice a rozebíháme se na překážkách po zimních „udržovacích“ trénincích v sále bývalé školky, kde jsou naše tréninkové možnosti přece jen omezené, jsme si vůbec nevedli špatně, padly i nějaké osobní rekordy.

Okresní uzlovky v Radvanicích se zúčastňují vždy jen dva nejlepší z SDH v kategorii, nejlepší z nás byl v jednotlivcích na 2. místě, v družstvech starších jsme obsadili 4. místo. Pro děti je na této soutěži asi nejvíce oblíbená kategorie vedoucích, kdy my máme ukázat, že také něco umíme ☺, z té jsme si vezli domů 3. místo.

Do sousedního okresu Náchod jsme vyrazili porovnat naše síly na závod požární všestrannosti do Nahořan. V kategorii starších jsme zvítězili, v kategorii mladších si děti doběhly mezi 44 družstvy pro 11. místo.

Jaro přináší také soutěže v šedesátkování – Malé Svatoňovice, Jaroměř, Hajnice. Ani tam se děti reprezentující Choustníkovo Hradiště neztratily. Už se těšíme na celoroční hodnocení.

Ale netrávíme čas jen soutěжами, jedinou volnou sobotu jsme věnovali brigádě v lese nad vsí, kde jsme uklízeli paseky.

Na čarodějnice jsme připravili nějakou zábavu pro malé děti, tři z nás, kteří se kromě hasičů věnují historickému šermu, předvedli malou ukázkou svého rytířského umění.

K sousedům do Vlčkovice jsme vyrazili doladit útokovou formu před blížícím se okresním kolem, mladším se to povedlo na jedničku, svou kategorii vyhráli v útoku i štafetě dvojic, starším se útok nevyvedl, svou reputaci ale vylepšili ve štafetě dvojic, kterou vyhráli.

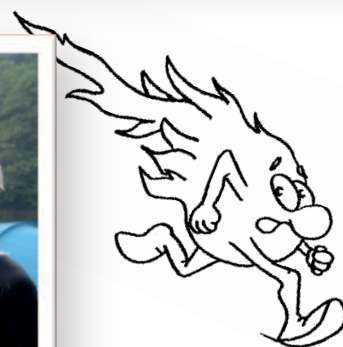
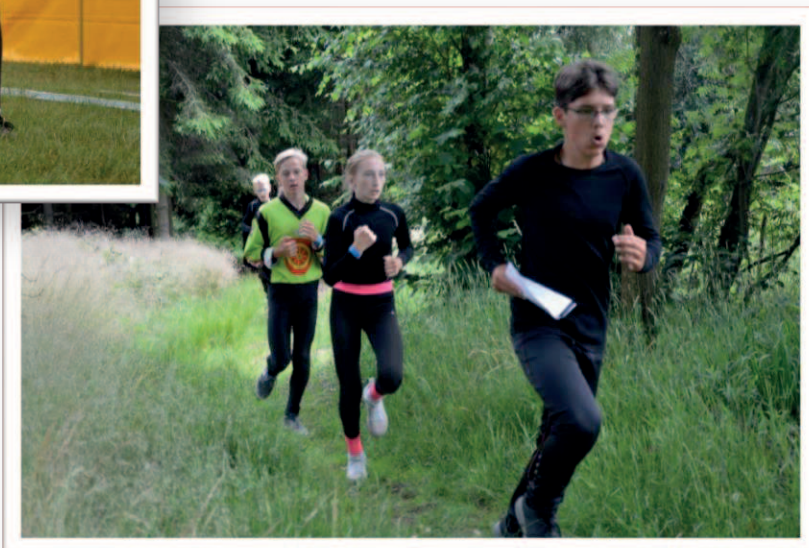
V květnu náš trenérský tým posílil Petr Slabý, z toho máme radost my i děti ☺.

Víkend před okresním kolem jsme strávili celý na hřišti, spali ve stanech a dva dny ladili formu, míchali se sestavou, dřeli. Vyplatilo se.

Na okresním kole hry Plamen skončili naši mladší, které doplnily děti z SDH Malé Svatoňovice, na nádherném 2. místě. A starším se vedlo ještě líp, svou kategorii vyhráli již poněkolkáté za sebou a zajistili si opět postup na krajské kolo, které se konalo hned víkend následující.

Rodiče byli skvělí, učitele chápající, podařilo se uvolnit děti ze školy, naši šéfové také podepsali dovolenky a mohlo se trénovat v týdnu od úterního odpoledne až do pátku. Všem za podporu moc děkujeme, bez vás bychom si 3. místo z krajského kola neodvezli ☺.

Moc se těšíme na další roky, z desetičlenného družstva bylo víc než polovina dětí, které jsou ve starší kategorii prvním rokem, všichni se statečně „rvali“ proti o kus větším soupeřům, dali do toho všechno. Ne vždy se dařilo bez chyb, ale jsou úžasní. Úplně největším úspěchem bylo vítězství v disciplíně ZPV, kdy naše hlídka doběhla bez jediného trestného bodu, žádný nebyl ani ze střelby, tohle je opravdu rarita.

Na konci prázdnin jsme se sešli, abychom pomohli zlepšit v rámci našich dětských možností vzhled obce, vzali jsme do rukou místo hadic štětky s barvou a natřeli lavičky.

A už nastává podzimní soutěžní program, dokončíme ročník v šedesátkování, čeká nás okresní kolo ZPV, rádi bychom vyrazili do Prahy se znovu utkat s poněkud silnější konkurencí než na šedesátkách v okolí.

Věříme, že se bude dětem dál tak dařit a my budeme ještě mockrát pyšně u vyhlašování výsledků poslouchat „Choustníkovo Hradiště“.

Trenérský tým mládeže SDH Choustníkovo Hradiště

Kroužek rybářů Choustníkovo Hradiště

Určitě nikomu z nás není cizí, že nás letos potrápily vysoké teploty, a na našich rybnících to bylo pořádně poznat. Úbytek vody byl až otřesný a tak se musela okysličovat pomocí čerpadel. Díky tomuto obsádka ryb přežila bez úhony. Tímto bych chtěl poděkovat všem členům kroužku, kteří se na tomto problému podíleli.

Za kroužek rybářů Martin Voltr

Mladý rybář u polosuchého rybníku

Zdravice ke 40. výročí otevření nové Mateřské školy v Choustníkově Hradišti

Paní ředitelka MŠ Mgr. Ivana Mršíková mě požádala, abych Vás, jako dlouholetá bývalá zaměstnankyně, na této oslavě pozdravila, a krátce se vyjádřila k historii naší MŠ. S velkou radostí se připojuji k těmto oslavám.

První nejsrdečnější pozdrav zasluhují ti občané, kteří přiložili ruku k dílu a postavili naši školku v akci "Z". Většina těchto občanů byli již tenkrát senioři, proto mnozí nejsou mezi námi.

Dále zasluhují pozdrav všichni pedagogičtí i provozní zaměstnanci, kteří se svojí prací podíleli a stále podílí na výchově, vzdělání a dalších potřebách našich nejmenších spoluobčanů.

Zdravím všechny rodiče i prarodiče, kteří nám své ratolesti s důvěrou svěřovali.

Zdravím všechny děti, které navštěvovaly a navštěvují naši školku, těm nejstarším bude již dnes kolem čtyřiceti let.

Zdravím všechny také minulé i současné vedení naší obce a vedoucí zaměstnance tehdejšího Závodu 03 – Velkovýkrmen Smiřice.

Zdravím všechny spoluobčany, kteří si našli chvíli a přišli s námi oslavit toto krásné výročí.

A nyní z tehdejšího tisku vzpomenu příspěvek pana Františka Šotky u příležitosti otevření nové školky.

“Přestřižením pásky byla 4. září 1978 dána do provozu v Choustníkově Hradišti nová MŠ, s kapacitou pro šedesát dětí.

V akci Z ji postavili občané za účinné podpory Velkovýkrmen Smiřice. Se stavbou se začalo v létě 1975. Hodnota díla je 2 000 000,- Kč a náklady na výstavbu činí 1 696 000,- Kč. Celkem stopadesát občanů odpracovalo na této akci 21 tisíc brigádnických hodin zdarma. Pochvalu si zasluhují ti, kteří pracovali na této stavbě, zvláště soudruh tajemník MNV Hrubý a důchodci, kteří výstavbě MŠ věnovali maximum.“ Tolik z tehdejších novin.

K mému působení v MŠ:

V roce 1983 jsem nastoupila do této školky a pracovala jsem zde až do roku 2000. Tuto dobu prožitou v kolektivu dětí a ostatních zaměstnanců řadím mezi nejlepší chvíle mého života. Vycházky s dětmi do přírody, nácviky divadelních scének, besídky, výlety do ZOO. Celotýdenní péče dětí o kozlíka Oskara na zahradě školky.

Bylo to pěkné i když krátké. Byli jsme dobrými kamarády, svorně jsme vedli děti ke vzájemné úctě a doufám, že jsme alespoň z části nahradili dětem mateřskou náruč po dobu, kdy maminky pracovaly; náruč, která učí poznávat životní hodnoty a s láskou a péčí vede dítě ke všemu krásnému a dobrému.

V Choustníkově Hradišti dne 14. srpna 2018

Marie Dittrichová

Z historie Mateřské školy Choustníkově Hradiště

Historie předškolního vzdělávání v Choustníkově Hradišti je velmi, velmi zajímavá a hlavně dlouhá. Tím se dostáváme k otázce: „Kdy vznikla mateřská škola v Choustníkově Hradišti?“ A na to je odpověď také zajímavá a složitá.

Kronika mateřské školy v Choustníkově Hradišti byla založena v roce 1946. Výnosem Zemské školní rady z 9. 1. 1946 byla mateřská škola v Choustníkově Hradišti **znovuotevřena** pro 27 dětí. Dle kroniky však první mateřská škola ve vesnici fungovala už v roce 1923. Ve školním roce 1928/29 měla 12 dětí, 10 chlapců a 2 dívky, a dle dnešní terminologie byla k tomuto datu i zapsána do rejstříku škol a školských zařízení. Většinou fungovala při obecní škole.

Od 1. září 1946 byla mateřská škola přemístěna z obecní školy do budovy č. 181, kde v přízemí získala 3 menší místnosti vytápěné kamny a byla elektricky osvětlena (v kronice zdůrazněno). Za budovou byla velká zahrada a pěstounka paní Zdeňka Jaklová se starala o 7 chlapců a 11 dívek.

Dne 15. 11. 1947 byla mateřská škola opět přemístěna do jiné samostatné budovy č. 24. Využívala v přízemí 3 místnosti – šatnu, hernu a učebnu. Park u budovy sloužil jako hřiště. Počet dětí 23.

Od roku 1948 jsou zápisy v kronice ovlivněny aktuální společenskou a politickou situací v Československu. Děti bylo vždy dost. Počty docházejících dětí se postupně zvyšovaly na 31, ve školním roce 1950/51 až na 45 dětí.

21. června 1952 se mateřská škola opět stěhuje do budovy č. 161. Současně se tam stěhuje i družina. Provoz mateřské školy byl ovlivněn zaměstnaností matek. O prázdninách byl celodenní provoz, a navíc v padesátých letech v době žní byl při mateřské škole otevřen i žňový útulek. O této budově jsou v kronice pochvalné zvěsti.

Prostorná budova v č. 161 byla v roce 1957 uvolněna pro nově zřízenou zemědělskou školu a mateřská škola se v červenci přestěhovala po provedených opravách do zemědělské usedlosti č. 79. Stížnosti na havarijní stav budovy (např. V místnostech se v podlaze vyskytla houba.) se v kronice množily.

Občané byli znechuceni neustálým stěhováním mateřské školy a nevyhovujícím stavem budov, ve kterých byla školka umístěna. Otcové dětí už nechtěli nadále přistupovat na provizoria a v akci „Z“ se rozhodli postavit budovu novou. Veškerá snaha zainteresovaných lidí směřovala k tomu, aby nová mateřská škola byla otevřena 1. září 1978. Při dokončovacích pracích hodně pomáhali rodiče dětí, které měly do mateřské školy nastoupit.

4. září 1978 v 7 hodin ráno tajemník MNV přestříhl slavnostně pásku a dvoutrídni mateřská škola s kapacitou 60 dětí byla otevřena. A tak si letos připomínáme 40. výročí slavnostního otevření nové budovy mateřské školy. Což je důvod k oslavě! Pozvali jsme všechny budovatele školky, představitele bývalého MNV, absolventy MŠ a hlavně bývalé zaměstnance. A doufáme, že se v hojném počtu dostaví a že se oslava podaří.

K napsání článku byly použity informace z Kroniky mateřské školy.

..

Mgr. Ivana Mrštíková
ředitelka MŠ Choustníkově Hradiště

Poděkování

V mateřské škole se učíme kouzelná slůvka PROSÍM a DĚKUJI. A také pozdravit při příchodu a odchodu. Po našich oslavách 40. narozenin nové mateřské školy jsem potkala několik lidí, kteří chválili skvěle prožité odpoledne poslední neděli prázdnin na zahradě školky. A děkovali za pozvání. Také jsem potkala několik kolegyně, které vyslovily pochvalu za to, že vůbec oslavu děláme...

I já chci poděkovat. A mám velký strach, že na někoho zapomenu. Vždyť já všechny ty lidičky ani neznám jménem, jenom vím, že do vesnice patří. Když jsem rozdávala památeční tužky, tak mi jeden mladý muž řekl. „Já nejsem hasič, já jsem sportovec!“ - no, ale stál mezi hasiči. Víte, před čtyřiceti lety se vesnice spojila a postavila školku. A teď po letech se spoustu dobrých občanů této vesnice spojilo a zorganizovalo oslavu. Ano, počasí bylo hodně důležité. Ale bez lidí by se nic nekonalo.

Děkujeme našemu zřizovateli Obecnímu úřadu Choustníkovo Hradiště za finanční dar, ze kterého byla hrazena agentura Vosa se svým programem. Děkuji Honzovi Voglovi a Zbyňku Šmídovi za pomoc s organizací oslav, za čas, který věnovali, za práci, kterou odvedli. Děkuji hasičům, jmenovitě Honzovi Říhovi, který je svolal. Jsme zvyklí ve vesnici, když je potřeba mužských, zavolat hasiče. A oni přijdou a pomohou. Už mockrát nám ve školce pomohli při stěhování. Přišli, protože věděli, že tu jsou jen ženské a děti. A odměnou jim bylo vždy jen poděkování. Takže, hoši, jste báječní! A všichni to víme. Děkuji Klubu sportovců a Svazu žen. I vy jste rukou ochotnou přispěli ke zdárnému výsledku oslav. Poděkování si zasluhuje naše nadaná malířka a maminka z naší školky Jaruška Vopálková. Co ta dokázala vykouzlit na tvářičkách dětí! Fronta dětí na „zmalování“ stála celé odpoledne. Velké poděkování patří naší hradištské pekárně, pan Ing. Bedřich Syrovátko věnoval na oslavu pečivo a především buchty. Když jsem uviděla krabice, tak jsem řekla: „Buchty?!?“ V minulosti jsem ochutnala koblihy, koláče nebo záviny. Myslím, že všichni, kteří ty buchty ochutnali, vědí, co teď chci prohlásit: „Ty buchty byly skvělé, jako od maminky!“ A také děkuji našim absolventům, kteří se nebáli a přišli zahrát na svůj hudební nástroj a „udělat“ sváteční atmosféru malým koncertem. Martínek Parničan zahrál oběma rukama (!) na klávesy, Maruška Mazáčová na příčnou flétnu a Jirka Záplata na trumpetu. Myslím, že o vás ještě v budoucnu uslyšíme. Jsme na vás hrdí! A děkuji svým holkám ve školce. Když jsem na jaře přišla na poradu s tím, že tato budova naší mateřské školy oslaví 4. září 40. narozeniny, tak se ozvalo nadšené: „Budeme slavit!“ Kdyby vás nebylo, nic se nekonalo.

Přeji všem občanům krásné dny v naší vesnici, usmívejte se na sebe a buďte hodně zdraví.

Mgr. Ivana Mrštíková
ředitelka MŠ Choustníkovo Hradiště

Rozloučení s prázdninami a oslava výročí mateřské školky

Informace ke komunálním volbám 2018

Komunální volby o složení obecního zastupitelstva proběhnou v pátek 5.10. (od 14:00 do 22:00) a v sobotu 6. 10. (od 8:00 do 14:00) ve společenské místnosti č.p. 79. Právo volit má každý občan ČR, který v době voleb dovrší 18 let. S sebou na volby si musíte přinést občanský průkaz nebo cestovní pas. Do zastupitelstva se volí 15. členů. Je možné zvolit celou stranu nebo si vybrat jen určité kandidáty. Můžete i kombinovat různé kandidáty z obou stran, ale součet Vámi zaškrtnutých kandidátů nesmí překročit počet volených zastupitelů (15). V letošních volbách si budeme moci vybrat ze dvou kandidátních listin:

Sdružení nezávislých kandidátů Hradiště

Alternativa pro Hradiště

Obě kandidátky jsou sdružení nezávislých kandidátů, což znamená, že každý člen vystupuje sám za sebe, ale s myšlenkou své strany.

Jan Vogl

Volby

Chci se trochu zamyslet nad tím, co nás a vás čeká v tom "litém boji o posty v obci nejvyšší". Samozřejmě, je to řečeno z trochou nadsázky a i proto očekávám velmi férový boj a doufám, že se promění maximálně jen v jednu lehkou bitvu. V bitvu, která bude dle pravidel a nebude z toho válka, která by obci jako takové, nic dobrého nepřinesla. Je to po mnoha letech zase situace, kdy se utkají dvě uskupení o místa v zastupitelstvu a říkám upřímně, že je to jen dobře. A ať to dopadne jakkoliv, tak je potřeba se povznést nad všechny předcházející problémy a poté doslova táhnout za jeden provaz. Nechci tady agitovat za naše posty, chci zde jen připomenout, že jsme na jedné lodi... a taky připomenout to, že více slušnosti a tolerance prospěje všem. Děkuji

Hudok Jiří

Kam se poděli všichni občané Choustníkova Hradiště?

Byly časy, kdy byla návěs plná lidí, u krámu postávaly hloučky, kde se řešilo, jak je letos sucho a že slepice nějak méně nesou než loni, sportovní hřiště byla plná nadšenců, co se honili za „kulatým nesmyslem“ a hospody byly plné „nespokojených remcalů“ ☺, kteří nadávali tu na zdražování, tam na obecní cestu plnou děr, zkrátka vždy bylo co dělat a co řešit. Byly to - svým způsobem - krásné časy, nemyslíte? Všichni jsme si byli tak nějak blíží a všude bylo tak nějak živo... Když dnes projíždíte obcí, skoro se až nabízí otázka, jestli tu vůbec někdo žije. Když jste navíc vy jedním z těch, co tu žijí, ptáte se, jestli je opravdu všem tak moc jedno, co se tady děje, nebo spíše neděje?

Podobné je to i se společenským životem v naší obci. Ano dá se namítat, že občané nejsou dostatečně informovaní o dění a akcích v obci. Příliš nefungují obecní stránky, i obecní zpravodaj se někam vytratil, a že jedna vývěsní tabule u obecního úřadu to opravdu nezachrání. Ale ruku na srdce, co by bylo považováno za dostačující informovanost? Obejít všechny občany s osobní pozvánkou? Víte vůbec, jak moc se změnilo hřiště za bývalou poštou, jak krásné je tam zázemí a co všechno by se tam dalo podniknout? Nejspíše ne, protože na poslední sportovní akci přišlo tak málo lidí, že mi bylo organizátorů až líto. Když vynechám je samotné, přišlo se z obce podívat, snad z nostalgie, jen pár skalních příznivců. Víte vůbec, co to dá starostí, kolik času a úsilí stojí takovou akci zorganizovat? Všichni lidé, kteří se rozhodnou něco takového uspořádat, nebo cokoliv dělat pro ostatní, si zaslouží obdiv, naši pozornost, a to nejmenší co pro ně za to můžeme udělat my, je přijít se na výsledek jejich práce alespoň podívat. Dělají to totiž nezištně ve svém volném čase, který by mohli trávit jistě úplně jiným způsobem. Ne jinak je tomu i v komunální politice.

Komunální politika, dle mého názoru, už dávno není bojem o prestiž a moc, a není ani místem pro velká gesta a sliby, které se mnohdy nedají splnit. Jde o obětavou a tvrdou práci pro lidi, která se musí dělat nejen rozumem, ale hlavně srdcem. Zvolení zastupitelé tuto práci vykonávají často na úkor svého volného času, své rodiny, a věřte, že to není mnohdy snadné, protože ne vždy a ne všechno se povede ke spokojenosti všech. Bylo by tedy až příliš jednoduché a hloupé, nyní před volbami, kritizovat bývalé i stávající zastupitele za to, co všechno dělali špatně. Na to si práce těchto lidí až příliš vážím. Je potřeba si uvědomit, že i my jsme byli součástí této obce, mohli jsme se dávno ozvat a neudělali to. Také jsem byl jedním z těch, co si mysleli, že se ho to netýká, ale v momentě, kdy se mi přestával vývoj v obci líbit, začal jsem se zajímat a nebál se ozvat. Z tohoto důvodu jsem se také ocitl na kandidátce Alternativa pro Hradiště.

Nejsem zastáncem předvolebních slibů, protože všichni dobře víme, že je spousta věcí, se kterými by se dalo nebo dokonce mělo něco dělat a je také mnoho rozdělaných věcí, které se zkrátka dokončit musí. Každá sebelepší myšlenka či dobrý nápad ale pozbývá smysl, pokud nemá podporu většiny, a už vůbec nedává smysl dělat něco pro lidi bez lidí samotných. Proto si také myslím, že je důležité co nejvíce podpořit společenský a kulturní život v obci, protože to, jakým směrem se obec posune, záleží na nás všech.

Zdeněk Seidl

Alternativa pro Hradiště

Vážení spoluobčané, dovolte nám představit nové volební seskupení osob, kterým není lhostejná situace v Choustníkově Hradišti, a kterým se nelíbí současný stav. Jak jistě všichni víte, v průběhu tohoto volebního období odstoupil z funkce bývalý dlouholetý starosta pan Vratislav Vopálka. To, kam se vývoj v naší obci obrátil, nás nenechalo chladnými, ale vyvolalo to v nás potřebu něco udělat. Proto jsme založili tuto kandidátní stranu pro nadcházející volby a za vaši podpory některé věci napravíme a zlepšíme. Ačkoliv se již situace od odstoupení posledního řádného starosty obce značně zlepšila (zejména po odstoupení exmístostarosty), i nadále máme výhrady k vnitřnímu fungování obce, a proto jsme se rozhodli pokračovat v začaté práci. Činnost orgánů obce je především činností kolektivní, což znamená, že nerozhoduje pouze jedna osoba, ale na konkrétním rozhodnutí se podílí všichni členové tohoto orgánu, ať se jedná o zastupitelstvo obce nebo radu obce. Jediným samostatně rozhodujícím orgánem obce je starosta obce. I on se ale ze svých kroků zodpovídá radě obce a zastupitelstvu obce, které mohou jeho působení přímo ovlivňovat. Pokud to tyto orgány nedělají nebo nedělaly, je velká část zodpovědnosti i na nich. Proto nelze říci, že odstoupením jedné osoby se věc vyřeší. Toto chápe i část současných zastupitelů, kterým došla trpělivost s tímto stavem a nápravu situace hledá právě v novém volebním uskupení, kterým je **Alternativa pro Hradiště**.

Naše kandidátka je sestavena jako sdružení nezávislých kandidátů, což znamená, že kandidujeme každý sám za sebe, ale zároveň dáváme najevo, že máme určité společné názory a cíle. Ty vyjadřuje náš volební program, který jsme vytvořili společnými silami a který by nás měl jednoznačně charakterizovat.

Nabízíme alternativu pro naši obec a máme vizi. Tou je čistá a bezpečná vesnice, která bude útulným místem k žití. Tato dobře fungující obec bude otevřená všem a bude mít dobře fungující obecní úřad.

Přehodnotíme současný systém svozu a třídění odpadu, zajistíme řádnou péči o veřejnou zeleň a zajistíme v obci pořádek. Čistota je podle rčení polovinou zdraví, proto je pro nás velmi důležitá. Také máme názor, že pouze čistá vesnice je hezká vesnice.

Bezpečnost je naší největší prioritou. Proto uděláme vše pro to, aby se lidé mohli bezpečně pohybovat po vesnici v jakoukoliv denní dobu. Nejen z toho důvodu budeme podporovat výstavbu nových chodníků a rozvoj veřejného osvětlení i do okrajových částí obce. V této souvislosti významně podpoříme naše hasiče, kteří jsou hlavním hráčem nejen v oblasti požární bezpečnosti. Zajistíme jim lepší techniku a posuneme je z výjezdové skupiny V. (JPO V.) do skupiny III. (JPO III.).

Útulné místo k žití je v našich očích takové, které má dostatečné zázemí pro sociální život. Proto budeme pokračovat v budování hřiště za bývalou poštou, kde najdou příležitost k aktivnímu odpočinku sportovci a kde se také budou moci občané obce sejít nad oroseným chmelovým nektarem a budovat navzájem sociální vazby. Z důvodu rozvoje kolektivních vazeb budeme mnohem výrazněji

než dříve podporovat místní svazky, jako jsou Všestranný sportovní klub, Český svaz žen, Sdružení dobrovolných hasičů nebo rybáři a budeme rádi, pokud vznikne nějaký nový.

Jsme si také vědomi, že nesmíme opomíjet hradištské důchodce a i pro ně vytvoříme útulné místo k žití. Poskytneme jim proto prostředky a pomoc při realizaci jejich setkávání a zajistíme jim každý rok několik výletů, které tuto činnost podpoří.

Choustníkovo Hradiště bude útulným místem k žití v okamžiku, kdy se obyvatelé budou hrdě hlásit k občanství v obci a nebudou se za svou obec stydět. Docílíme toho, že se naše děti budou k obci hrdě hlásit a pokud to bude možné, nebudou se stěhovat jinam. Proto také urychlíme přípravu zóny pro bydlení Z9 a budeme připravovat další vhodné lokality, kde si naše děti mohou vybudovat své vlastní zázemí.

Otevřenou a dobře fungující obcí budeme tehdy, pokud budou správně fungovat obecní orgány a budou vzájemně úzce spolupracovat nejen navzájem, ale především také s ostatními občany. Otevřená obec musí umět lidem naslouchat prostřednictvím svých zástupců a ne naopak. Proto navážeme na to dobré, co se v naší obci dělo a to chybné napravíme. Zásadní nedostatek vidíme ve špatné informovanosti občanů obce o krocích, které obec dělá nebo dělat chce. Dokonce i zastupitelé obce nejsou dostatečně informováni ze strany rady obce a starosty obce. Přitom jsou to právě oni, kdo nakonec musí tento záměr odsouhlasit. Pokud nedostatek informací zastupitel namítá a nechce se rozhodnout pod tlakem, je stavěn do role potíživce. Tuto praxi změním a budeme všechny občany informovat o našich krocích ještě dříve, než je podnikneme a dáme jim možnost se k chystaným změnám vyjádřit.

Začneme se mnohem více zajímat o okolní svazky obcí, do kterých bychom rádi vstoupili a jejichž prostřednictvím získáme další prostředky na zlepšování našeho prostředí. Lépe zorganizujeme péči o obec a uvolníme ruce starostovi obce k získávání finančních prostředků tím, že vnitřní záležitosti přeneseme na správce, ať již to bude místostarosta, radní, zastupitel nebo zaměstnanec obce.

Naším hlavním cílem je spokojený občan a krásné, přátelské místo k žití, které nám budou sousedé závidět. Pokud takovou představu máte i vy, nebojte se nám projevit důvěru a podílet se s námi na rozvoji naší obce správným směrem. Slibujeme vám, že vám budeme vždy naslouchat a pokusíme se pro vás osobně udělat maximum možného.

„Svět je nebezpečné místo k žití; ne kvůli lidem, kteří jsou zlí, ale kvůli lidem, kteří s tím vůbec nic nedělají“

Albert Einstein

**Proto přijďte k volbám ve dnech 5. a 6. října 2018
a podpořte nás svým hlasem.**

Sdružení nezávislých kandidátů Hradiště

Vážení spoluobčané,

jak již nejspíše víte, bývalé Sdružení nezávislých kandidátů Hradiště se rozpadlo. Někteří členové odešli, jiní zvolili možnost kandidovat za novou stranu Alternativa pro Hradiště. Tato situace iniciovala nové složení Sdružení nezávislých. Dovolte mi, prosím, o stručné shrnutí našich představ v obci a jejím rozvoji v následujících letech.

Náš společný program vychází z reálného stavu obce a dění v ní. Rádi bychom se zaměřili na zlepšení chodu obce. Chceme zachovat vyrovnaný obecní rozpočet, a proto plánujeme akce, které jsme schopni dokončit i podle finančních možností. Nechceme obec zadlužit prováděním těžko realizovatelných, finančně náročných akcí.

Nyní bychom se mohli rozepsat, jak jsme úžasní, dokonalí, všechno již známe a všechno napravíme... Tak to ale není. Jsme sdružení lidí, kteří chtějí posunout obec kupředu v projektech, které mají smysl a jsou reálné.

Za další volební období bychom rádi dokončili rozpracované projekty a realizovali projekty nové.

Program:

- ❖ Podpora zájmových spolků a spolupráce s nimi (JSDH, SDH, svaz žen, rybáři, sportovci, cyklisté atd.)
- ❖ Rekonstrukce mateřské školky
- ❖ Dokončení vytyčení a jejich zasíťování stavebních parcel v zóně Z9 podle ÚP
- ❖ Podpora nových výstaveb
- ❖ Zlepšení informovanosti občanů zavedením nových informačních systémů.
- ❖ Rekonstrukce stávajících chodníků ve středu obce a realizace nového chodníku směrem na Kohoutov
- ❖ Nové uplatnění bývalé základní školy
- ❖ Pokračování v modernizaci a rozvoji sportovního areálu
- ❖ Získávání nových vodních zdrojů a modernizace vodovodní sítě
- ❖ Oprava komunikací v obci např.:
 - komunikace od Škopů k Francům
 - od bývalé Jednoty k bytovkám
 - od Holců k Blažkovi na Ferdinandově
 - rekonstrukce plochy před OlfinCarem
- ❖ Údržba zeleně a zajišťování čistoty v obci

Jan Vogl

Roky končící osmičkou mají v českých dějinách magický příděch. Mnoho strastí i radostí nás postihlo v minulosti právě v takových letech. Je otázkou, do které z těchto kategorií patří rok 1918. Já osobně si myslím, že přes všechny dějinné obtíže je to letopočet pro český národ šťastný. Získali jsme tehdy totiž nezávislost a demokracii a to nebylo málo ani tehdy ani dnes po stu letech.

Když 7. 3. 1914 slavil profesor české filosofické fakulty pražské Karlo-Ferdinandovy university a poslanec Říšské rady Tomáš Garrigue Masaryk 64. narozeniny, nic nenasvědčovalo tomu, že má tento starý muž před sebou nejdůležitější a nejnapínavější období svého života. Byl tehdy přesvědčen, podobně jako drtivá většina českého národa, že budoucnost tohoto národa se bude vyvíjet v rámci Rakousko-Uherské monarchie její postupnou demokratizací a případně federalizací. Osamostatnění českého státu pokládal tehdy za nesmyslné vzhledem k nebezpečí jeho ohrožení pangermánským militarismem ze strany jedné a ruskou rozpínavostí ze strany druhé. Znal dobře oba tyto národy a nedělal si o nich žádných iluzí. Rakousko považoval za jakousi hráz, která bude malé národy chránit před oběma hrozbami. Že se tyto obavy poté projeví v historii českého národa v průběhu dvacátého století je asi zbytečné připomínat.

Potom ale padly sarajevské výstřely, Evropa a postupně téměř celý svět propadly válečnému šílenství. Už po několika měsících profesor Masaryk poznal, že Rakousko se dalo cestou postupného okleštění demokratických institucí, útlu slovanských národů a nepokryté vojenské diktatury.

Masaryk viděl, že hrozí násilná germanizace rakouské části říše, její přimknutí k císařskému Německu a postupné rozpuštění českého národa v německém moři. Monarchie prostě přestala plnit svou dějinnou roli ochránce malých národů. V případě Slováků v Uhrách byla situace ještě horší. Masaryk stál před dvěma možnostmi – buď se stáhnout do ústraní, nebo začít bojovat. A protože to byl statečný muž, který se nikdy ničeho nebál, rozhodl se pro boj, byť to zpočátku vypadalo jako naprosto beznadějné bláznovství. Pochopil však, že ten, kdo chce být svobodný, musí za svobodu sám bojovat a nečekat, až ji možná od někoho dostane. Bez ohledu na to, že ve vlasti zanechal svou rodinu, odešel do zahraničí a začal organizovat odboj proti Rakousko-Uherské monarchii. Zpočátku byl sám, později se k němu přidali dva mladí muži – sociolog Eduard Beneš a slovenský astronom Milan Rastislav Štefánik. Dohromady vytvořili velice schopný a výkonný tým, Masaryk pro svou moudrou morální autoritu, Beneš díky své fenomenální píli a diplomatickým schopnostem a Štefánik pro svůj šarm a osobní kouzlo, které mu otevíralo dveře salonů vysoké společnosti. Velkým úspěchem bylo navázání kontaktů s českými a slovenskými krajanskými spolky, především v USA, které se rozhodující měrou podílely na financování zahraničního odboje.

Masaryk kladl důraz na budování vlastního vojska, protože se domníval, že toho, kdo bude mít armádu, nemohou velmoci jen tak snadno přehlížet a ignorovat.

Hned na počátku války vznikly ve Francii a Rusku zcela spontánně z Čechů a Slováků zde žijících dvě vojenské jednotky. Ve Francii to byla rota Nazdar (podle sokolského pozdravu), která měla asi 270 mužů. Byla nasazena v bojích proti Němcům u Arrasu a po hrdinném boji z ní zbylo pouhých 70 bojeschopných vojáků. Později utvořili základ československé legie ve Francii.

V Rusku vznikla Česká družina, jejíž členové prosluli jako vynikající průzkumníci a v budoucnu se stali základem československého vojska na Rusi.

Zatímco rakouská vláda zatýkala a popravovala české vlastence (Karel Kramář a Alois Rašín unikli popravě jen o vlasek) a nutila zastrašené české politiky k projevům oddanosti císaři a vídeňské vládě, Masaryk a jeho druzi organizovali z českých a slovenských válečných zajatců československé legie. Především na ruské frontě Češi a Slováci často přebíhali k Rusům. V průběhu války se tak dostalo do zajetí přibližně 250.000 Čechů a Slováků v Rusku, Srbsku a Itálii. Zhruba 80.000 z nich pak vstoupilo dobrovolně do československého zahraničního vojska. Jejich rozhodnutí nebylo vůbec

jednoduché – pokud pomínu vyhlídku na návrat do strašných bojů, šlo z jejich strany o porušení vojenské přísahy, což rakousko-uherské vojenské úřady kvalifikovaly jako velezradu a trest byl jediný – poprava. Však také na to mnoho legionářů doplatilo životem. To vše s vědomím, že jdou do boje za stát, který ještě neexistoval a válka dosud rozhodně nebyla rozhodnuta v neprospěch Německa a Rakousko-Uherska. Riskovali, že ztratí domov, a že své rodiny doma už nikdy nespátří. Hlavní hybnou silou těchto mužů musel být vřelý pocit vlastenectví – cosi dnes téměř neznámého a možná pro někoho i poněkud směšného.

Nejsilnější legie vznikly v Rusku, kde se proslavily v bojích s rakousko-uherskými a německými jednotkami u Zborova a Bachmače. Po bolševické revoluci měly být tyto jednotky v síle 70.000 mužů přesunuty na francouzskou frontu. Proti tomu se ovšem bolševici v čele s Trockým postavili a naši legionáři se s nimi dostali do konfliktu. Bolševiky na Sibiři rozdrtili a ovládli transsibiřskou magistrálu od Čeljabinska po Vladivostok. V tu chvíli se ovšem staly důležitým geopolitickým faktorem a vedle toho, že proslavily československé vojáky po celém světě, přispěly nemálo k uznání Masaryka a jeho druhů rozhodujícími světovými mocnostmi za první československou vládu v exilu.

Ani československé legie ve Francii a Itálii nezhálely a jména jako Terron a Doss Alto vstoupila po právu do československých vojenských análů.

Na podzim 1918 už Rakousko-Uhersko mlelo z posledního. Lidské i materiální zdroje již byly vyčerpány. Když se začala hroutit italská fronta, požádal rakousko-uherský ministr zahraničí hrabě Andrassy o příměří na základě 14 mírových bodů prezidenta USA Woodrowa Wilsona. Mezi těmito body bylo i právo na národní sebeurčení malých národů Rakousko-Uherska, zejména pak Čechů. To byl konec habsburské říše, jejíž součástí byly české země od roku 1526. Jako první ji ovšem opustili rakouští Němci a vyhlásili Německé Rakousko s cílem jeho spojení s Německou říší. Rovněž české pohraniční oblasti většinově osídlené Němci se pokusily odtrhnout od Čech a Moravy a připojit se k Německu.

V průběhu 28. října 1918 členové českého národního výboru, známější pod označením Muži 28. října, převzali nenásilnou cestou v Praze státní moc z rukou rakouských úřadů. 30. října 1918 zástupci Slováků v Turčianskom Svatom Martine vyjádřili ve Svatomartinské deklaraci vůli vstoupit do společného státu s bratrskými Čechy. Nezávislý stát Čechů a Slováků se stal skutečností.

Do konce roku 1918 byly vojensky obsazeny odtržené sudetoněmecké provincie, na počátku roku 1919 vzplanula válka s Polskem o Těšínsko a v témže roce se Československo utkalo i s Maďarskou republikou rad, když maďarští bolševici vpadli na Slovensko.

Nová republika zdědila bohužel tyto národnostní spory, které o dvacet let později vedly k mnichovské tragedii a rozpor česko-slovenský, který nakonec vyústil v rozpad Československa v roce 1992.

Masaryk se stal na 17 let prezidentem a snažil se o vybudování svobodného, nezávislého, demokratického a sociálně spravedlivého československého státu. Mnoho nesporných osobností tehdejší republiky mu v tom pomáhalo.

První republika nebyla jistě bez vad a rozporů, ale většina jejich obyvatel cítila, že stojí za ni bojovat. To se projevilo v září 1938, kdy se na její obranu postavilo na hranicích 1.200.000 odhodlaných mužů a nebyli to jen Češi a Slováci, ale i Rusíni, někteří Němci, Maďaři, Poláci a další, kteří věděli, že je to jejich domov. To, že nesměli svůj stát bránit, nebylo jejich vinou. Ostatně později položilo svůj život mnoho vlastenců v boji za svobodu jak proti nacistům, tak i komunistům.

Myslím, že 28. říjen 1918 není mrtvým svátkem a pouhým vítaným dnem volna.

Měli bychom se zastavit a zamyslet nad pohnutkami a odvahou našich pradědů a navázat ze všech sil na jejich odkaz.

MUDr. Jiří Záplata

Letos, 21. května, uplynulo 100 let od Rumburské vzpoury.

Uvědomil jsem si, že mne k Rumburské vzpouře něco váže, proto píši tento příspěvek. Myslím, že během čtení pochopíte, proč začínám právě následujícími informacemi.

Můj tatínek se narodil 10. května 1891 v Dolních Břežanech u Prahy. Jeho domovskou obcí tehdy byly Struhaře, okres Blovice, nedaleko Plzně. Proto byl v době 1. světové války odveden k 7. střeleckému pluku v Plzni. Tento pluk byl do bojů nasazen na ruské frontě, přesněji v Bělorusku, u města Baranoviči. Jak tatínek vyprávěl, nebylo žádné nadšení pro boj s ruskou armádou. Mezi vojáky se mluvilo zpravidla takto: Nestřílet a co nejdříve se nechat zajmout. To se skutečně tehdy podařilo a vojáci plzeňského pluku se dostali do zajetí. Stalo se, že jeden běloruský statkář projevil zájem o zajatce s následující profesí – truhlář, zahradník a zámečník – a tatínek se dostal mimo zajatecký tábor. Tatínek tam nejen pěstoval zeleninu, ale jezdil i s koňmi a pracoval na poli. V carském Rusku došlo k Říjnové revoluci a na základě Brestlitevského míru se zajatí vojáci vrátili domů. Vojáci plzeňského pluku byli ubytováni v Rumburku a okolí – bylo jich asi 1500. Ubytovnami byly školy a jiné vhodné objekty.

V roce 1918 byly poměry v Rakousko-Uhersku, tedy i v Čechách, velmi svízelné. Nebyl dostatek potravin jak pro obyvatelstvo, tak i pro vojáky, vojáci nedostali vyplacenou finanční náhradu a mluvilo se o tom, že plzeňský pluk se má přesunout do bojů na italské frontě. Denní režim byl stále stejný. V 6 hodin nástup, odchod na cvičiště samozřejmě beze zbraní, na cvičišti pořadová cvičení – inu samý a jenom drill. Nelze se divit, že morálka vojáků nebyla valná.

V úterý 21. května 1918 se stalo, že v 6 hodin ráno vyhlásila služba nástup se zbraněmi. Na 60 vojáků nastoupilo na školní dvůr s puškami. Když to šikovatel Klöpfer zjistil, zle se rozčiloval a vyzval vojáky k odložení zbraní do skladu. Nikdo se k tomu neměl, proto šikovatel až zuřil. Stalo se, že tatínkův soused stojící v druhé řadě, vyzval vojáka stojícího před ním: „Hod’ mu ji!“ Ten pohotově sejmul pušku s ramene a šikovatele pažbou pušky udeřil do hlavy a do ramene. Šikovatel se zapotácel a odplížil se do budovy. Po chvilce vzrušení se ozvala výzva k odchodu do města. Na rumburském náměstí se postupně shromažďovali vojáci: jedni obsazovali poštu, jiní různé úřední budovy. Mnoho vojáků směřovalo na nádraží, kde postupně nastupovali do železničních vagónů. Obsazený vlak dojel do Chřibské, ale dál do Čech nebyla trať průjezdná. Vojáci postupně z vlaku vystupovali, shlukovali se i odložili pušky a vydali se na cestu směrem do Čech. Záhy se domluvili, že kolega je pražák – cíl cesty obou byl stejný: Praha. Žel nevím, jak dlouho cestovali, ale vím, že narazili na hlídku, kterou zajímalo to, co se děje v Rumburku. Uklidněná hlídka oběma vojákům doporučila zdržovat se vlevo, aby nenarazili na hlídku jinou, která by nemusela být tak tolerantní. V Jestřebí došli na nádraží a sedli na vlak do Prahy. V Libni vystoupili a kolega navrhl opustit nádraží vjezdem pro povozy. Vše dobře dopadlo a na tramvajové stanici se chlapci rozloučili. Tatínek se dostal domů, do Břežan.

Vojáků, kteří opustili svou jednotku v Rumburku a zběhlo domů, bylo asi hodně. Proto se tehdy objevily výzvy pro návrat k útvaru bez obavy z potrestání. Tatínkův strýček, maminčin bratr, byl četník. Tatínkova maminka měla obavy, aby synovo zběhnutí nebylo příčinou strýčkových problémů. Navrhla tatínkovi, aby se přihlásil. Tak se i stalo, a tatínek byl hned zajištěn a posléze postaven před soud. Inu byl ze skupiny, kde to vzplanulo – a při soudním řízení vystoupil šikovatel Klöpfer jako svědek obžaloby. Dne 5. června 1918 byl vznesen rozsudek pro následující osoby: Iber Václav-24letý svobodný slévač z Litohlav- 9 roků vězení, Emerich Vild-25letý svobodný obuvník ze Stražic – 8 roků vězení, Ladislav Freml z Plzně – 8 roků vězení, Josef Láška-27letý svobodný zahradník z Dolních Břežan- 7 roků vězení, Václav Rada – 22letý svobodný zámečník z Horní Břízy u Plzně- 6 roků vězení. Josef Rada – 35letý ženatý otec tří dětí a horník narozený v Bušovicích-6 roků vězení. Kromě nich byli později odsouzeni vzbouřenci Hrubý, Hais a Veselý. (Citováno z knihy J. Marka: Pod císařskou šibenicí.)

Život v Terezíně byl mimořádně těžký. Nedostatek jídla, neustálá šikana i nedostatek místa na spaní. Protože tatínek byl zahradník, pobýval venku a staral se o zeleninu. Pamatuji se, jak vzpomínal,

že se krmil tuřínem. Je známo, že mnozí rumburští rebelové v Terezíně zemřeli, mnozí si odnesli různé nemoci či postižení. Po vyhlášení ČSR byli rumburští vzbouřenci propuštěni 30. října 1918. Tatínek, po propuštění z Terezína, plnil vojenskou službu v kasárnách Na Pohořelci. Je pochopitelné, že nejvýznamnější události Rumburské vzpoury se děly v okolí Rumburka a Nového Boru. K Novému Boru se pohybovalo velké množství vzbouřenců vedených Stanko Vodičkou, Františkem Nohou a Vojtěchem Kovářem. Je možné, že někteří ze vzbouřenců se vrátili do kasáren, jiní prostě zběhli. Proti vzbouřencům se postavil 1. pěší pluk podpořený praporem pohraničních myslivců. Stanko Vodička neuspěl s výzvou k těmto jednotkám – nikdo z nich se na stranu rumburských nepřidal, došlo k porážce a zajímání „povstalců“. Prakticky v tuto chvíli pohasly všechny naděje. Vedoucí osobnosti byly zatčeny a dalo se předpokládat, že stanný soud nebude milosrdný. Rozsudek stanného soudu zněl: „Smrt zastřelením.“ Týkal se Františka Nohy, Vojtěcha Kováře a Stanko Vodičky, který byl rozsudkem i degradován. Rozsudek byl vykonán ve středu 29. května 1918 v 5 hodin 45 minut na sportovním hřišti na okraj Rumburka. Žel, též den, po 9 hodině večerní bylo popraveno dalších 7 účastníků vzpoury. Stalo se tak u Nového Boru za hřbitovem, u cesty do Radvance. Popraveni byli: František Paur, Jindřich Švehla, Jakub Nejd, Jan Pelnář, Jiří Kovařík, Antonín Šťastný a Jakub Bernard. Původně bylo odsouzených 21, z nich čtrnácti byl trest smrti prominut pro: „Jejich duševní méněcennost“.

Myšlenka na závěr: „Za svobodu se platí nejen vězením, ale i lidskými životy.“

Jan Láška

Pro zvědavé pověst vztahující se k Choustníkovu Hradišti

Čas letních dovolených a prázdnin skončil. V letošním horkém létě si určitě mnozí našli čas na pěknou knížku.

Tu, kterou vám představuji, vyšla v roce 2003 (2., rozšířené vydání, grafická úprava a tisk Polonček Náchod), vydala ji Městská knihovna v Jaroměři a má název Báje a pověsti z Jaroměrska. Knížku sebrala, napsala a upravila Věra Sílová, na obálce a ilustracích se podílel Jiří Škopek.

Obsah knihy je členěn do tří částí, v poslední nazvané Jaroměřsko najdeme pověst k naší obci Pán hor.

Pověst není dlouhá, kdo chce, prosím, seznamte se.

Pán hor

(Choustníkovo Hradiště)

Za dávných a dávných časů žil v Hradišti u Jaroměře chudý, ale pyšný baráčník, kterému se zprotivila práce. Toužil však být bohatý a mocný jako Špork. Přemýšlel, jak si pomoci, ale na nic nemohl přijít, až mu napadlo poprosit Krakonoše, pána hor, dobrého ducha, který mnohým pomáhá.

Vypravil se tedy druhého dne ráno se sukovicí v ruce a s telecím rancem na zádech do Krkonoš. Šlo se mu pěkně, zvesela, cesta ubíhala a než se nadál, byl na horách. Co teď? Nadešla noc a baráčník nevěděl kudy kam. Šel tedy potmě cestou necestou, až unaven sedl a usnul.

Jak se ráno probudil, užasl, neboť ležel v krásné zahradě, v níž vyrůstaly ze země zlaté květy, ze studánky tekla stříbrná voda a na cestičkách se třpytilo drahé kamení. Baráčník vstal, aby si prohlédl krásnou zahradu, ale za ním v tu ránu zahřmelo: „Co zde hledáš, opovázlivče!“ Chudák se lekl, div neupadl, koktal, že má bídu, pracovat pro nemoc nemůže a že přišel proto všemocného pána Krkonoš prosit o pomoc, jestli by mu snad nemohl darovat čarodějnou knihu, pomocí níž by si včas od bídy pomohl.

Krkonoš se vztyčil, že byl delší než nejvyšší jedle. Rozpoutal se divý vítr, až mu čechrál dlouhý vous i vlas a z očí mu sršely blesky. Pohrozil baráčníkovi a zahučel hrozivě: „Nelži, pyšný Hradišťáku, vím, že jsi chud, ale vím také, že jsi pyšný a práce se štítíš. Pomohu ti tentokráte, podruhé

mi však s takovou nechod', neboť valachy podporovat nebudu! Dám ti knihu na výpomoc, ale ne čarodějnou, smíš ji otevřít až doma!“ Nato se Krakonoš obrátil, hrábl rukou do vzduchu a měl černé desky. Pak hrábl ještě několikrát a pokaždé měl hrst širokého bukového listí, kteréž strčil do desek. Když byly desky již „naďáty“, podal je třesoucímu se baráčníkovi a zmizel.

Ten poděkoval, strčil desky podpaží a pelášil k domovu, jako když podpálí. Sotva přišel k večeru do baráku, hned chtěl kouzelnictví zkusit. Žena i děti spaly, a proto sám zavřel okenice, sedl za stůl a otevřel knihu. Zůstal jako zkoprnělý, neboť v knize nebylo žádné čarodějné říkání, nýbrž samé bukové listí. Pyšný baráčník se rozzlobil na Krakonoše, vstal a hodil desky i s listím do plotny.

Dlouho nemohl usnout, stále se převracel a litoval namáhavé cesty na „hora“. Přemýšlel pořád o slovech Krakonošových a poznal, že si ho pohněval lží, ale nemohl pochopit, jak to myslel s tou pomocí. Usnul až pozdě k ránu.

Neměl snad ještě dva verše dospány, když ho žena burcovala, aby se podíval, co mají v plotně. Ten mrzut, obrátil se na druhou stranu a chtěl pokračovat ve spánku, leč žena nedala jinak, dokud nevstal a nešel se podívat do plotny, co se tam třpytí.

Hleděl všecek užaslý dovnitř a vytahoval z plotny samé zlato. Byl toho pěkný klín.

Krakonoš dostal slovu, pomohl, ale ne čarodějnictvím. Od té doby se u nich uhostil blahobyť. Všude je nějaké ale. Děti si ten zázrak nepamatovaly, byly ještě malé, nevěřily na Krakonoše, z Hradiště se vystěhovaly, a tak se stalo, že zchudly.

Obsah pověsti převzat z knihy „Báje a pověsti z Jaroměřska“, Věra Sílová, 2003

Pověst zveřejněna s laskavým svolením ředitelky Městské knihovny v Jaroměři a autorky knihy Báje a pověsti z Jaroměřska .

Ivana Kwiecienová

Hradištské posvícení 22.9.2018

- Živá hudba od 10:00
- Tradiční zabijačkové pochoutky
- Letos i s šéfkuchařem Péťou Slabým
- Více informací na obecní nástěnce a ve Vašich schránkách

BESEDA

Srdečně zveme všechny občany
na setkání se Sdružením
nezávislých kandidátů Hradiště
Kde: Ve společenské místnosti
budovy č.p. 79 (ve staré školce)

Kdy: 19. září v 18:00

Přijďte si popovídat s kandidáty a seznámit
se s našimi plány v obci. Rádi si
vyslechneme Vaše názory na změny, které
byste uvítali.

Budeme se těšit na Vaši účast

obec Vlčkovice v Podkrkonoší, Choustníkovo Hradiště a
Kocbeře

Vás srdečně zvou na

TRADIČNÍ SETKÁNÍ DŮCHODCŮ

které se koná
26. října 2018
od 18 hodin
NA SÁLE KD VE VLČKOVICÍCH

Přijďte si posedět a poslechnou kapelu
DUO ARAMIS a MELODIK Music

V průběhu večera bude pro Vás připravena večeře
a další pohoštění

Srdečně Vás zveme a těšíme se, že společně strávíme
příjemný večer

- **15.9.2018 Podzimní trh v broumovském klášteře**
akce probíhá mezi 9:00-13:00 hod.
- **Do 16.9. 2018** můžete navštívit festival Jičín - město pohádky
- **28.9. 2018 Hradecký koštýř 2018**
kdo nestihl vinobraní v Kuksu, může zajet (nejlépe se nechat odvézt) na tuto akci, která začíná v 10 hod. a končí v 18hod.
v ceně vstupného (100 Kč) je sklenka na degustaci
- **30.9.2018 Drakiáda Volanov**
soutěž v létání draků pro děti i dospělé, prezence soutěžících bude od 13:00 do 13:45 hodin
startuje se ve 14:00 (bez vstupného)
- **22.9.2018 Strašiolympiáda Hájemství**
tradiční akce tentokrát s tematikou pohádek o mašinkách se soutěží o ceny a doprovodným programem, který začíná ve 13:00 hod. (bez vstupného)
- **29.9. 2018 Sundávání draka - Krakonošovo náměstí Trutnov**
od 14:00 herní stanoviště pro děti, připravena bude i historická střelnice
v 16:00 příjezd Albrechta z Trautenbergu s družinou a sejmutí draka z věže
- **4.-6.10.2018 51. Mezinárodní setkání sokolníků Opočno 2018**
- **4.-7.10 2018 Zahrada východních Čech v Častolovicích**
výstava nejen květin, ale i ovoce, zeleniny, velké kolekce bylinek
otevřeno bude od 9:00 do 17:00 hod., v neděli pouze do 16:00 hod.
- **6.10. 2018 Svatohubertské slavnosti 2018**
tradiční akci doprovázejí zkoušky a ukázky loveckých psů, hra na lesní roh, slavnostní Svatohubertská mše a mnoho dalšího
začátek je v 10:00 hod., završením akce bude opět velkolepý ohňostroj
- **8.10.2018 Drakiáda Zvičina**
zavírání turistické sezóny s doprovodným programem od 13:3 do 16:30 hod.
- **20.-28.10 Jak se peklo probouzí aneb jak se čerti za dětmi na zem chystají**
ojedinělá akce, kdy se přímo v chodbách měděného dolu Bohumír (Jívka) objevuje samotné peklo
děti si vyzkoušejí každodenní činnost čertů, jejich povinnosti, a také jejich legrácky
- **11.11.2018 Tradiční Martinské trhy v Hradci Králové**
v prostorách **Adalbertina** a přilehlého parkoviště od 9:00 do 16:00 hod.
- **17.-18.11. a 24.-25.11.2018 Vánoční trhy Kuks**
„advent nanečisto“ vždy od 9:00 do 16:00 hod.

Do vydání Hradištského zpravodaje pro Vás svými články přispěli: Marie Blažková, Marie Dittrichová, Petr Hloušek, Jiří Hudok, Jana Klevcovová, Mgr. Ivana Kwiecienová, Mgr. Jan Láska, Bc. Jaroslav Macháček, Šárka Medliková, Mgr. Ivana Mrštková, Jan Říha, Zdeněk Seidl, Zbyněk Šmíd, Ing. Jan Vogl, Martin Voltr. Obsah byl konzultován s Radou obce Choustníkovo Hradiště. Za pravdivost údajů v jednotlivých člancích odpovídají autoři.

Články od přispěvatelů nebyly nikterak upravovány. Příspěvky nám můžete zasílat kdykoliv.

Zařadíme je vždy do nejbližšího vydání našeho občasníku.

*Redakce: Obecní úřad v Choustníkově Hradišti, č.p. 102, 544 42 Choustníkovo Hradiště,
tel. 603 271 833 (místostarosta), tel.: 499 692 942 (sekretářka). e-mail:
obec@choustnikovohradiste.cz, www.choustnikovohradiste.cz*